

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินระดับหูตึง จากการสอนแบบชิปปา ร่วมกับสื่อบทเรียน นิทานภาพ

A STUDY ON WRITING ABILITY OF FINAL CONSONANTS WITH SPELLING INCONSISTENCY WITH SOUND IN GRADE 3 STUDENTS WITH HEARING IMPAIRMENT THROUGH THE CIPPA MODEL AND PICTURE STORY BOOKS

ธิดารัตน์ พานพ่วง¹ ดารณี ตักดีศิริผล² ไพฑูรย์ โพธิสาร²

Thidarat PhanPhoung¹, Daranee Saksiriphol², Paitoon Pothisaan²

¹สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ (ผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน)

¹Special Education (Hearing Impairment), Thailand.

²ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

²Department of Special Education Faculty of Education Srinakharinwirot University, Thailand.

Corresponding author, E-mail: sty_28@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนแบบชิปปา
(CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง
(Purposive Sampling) จำนวน 5 คน เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ได้ค่าเฉลี่ย
ของหูข้างที่ต่ำกว่าตั้งแต่ 26-89 เดซิเบล สามารถอ่านริมฝีปากของครูได้ และไม่มีความพิการอื่นๆ แทรกซ้อน
กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนกาญจนาภิเษก
สมโภชในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จังหวัดปทุมธานี เครื่องมือ
ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ
และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ดำเนินการทดลองเป็น
ระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 90 นาที รวมทั้งสิ้น 13 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ
ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ Sign Test for Median : One Sample และ The Wilcoxon Matched –
Pairs Signed – Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังจากได้รับการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อ
บทเรียนนิทานภาพอยู่ในระดับดีมาก

2. ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังจากได้รับการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อ บทเรียนนิทานภาพสูงขึ้น

คำสำคัญ: การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) สื่อบทเรียนนิทานภาพ

Abstract

This research aimed to study writing the ability of final consonants with spelling inconsistency with sound in Grade 3 students with hearing impairment through The CIPPA MODEL and picture story books. The subjects in this study were 5 students with hearing impairment, with hearing loss between 26–89 dB. They were able to read words, lip reading and who did not exhibit other disabilities, of Kanjanapisakesompoch School, the first semester of 2009 academic year, and were chosen by purposive sampling. The duration of the intervention was 3 weeks with 90 minutes for 5 day a week. The instruments in this research were CIPPA MODEL and picture story books lesson plans and pre-test, post-test in writing of final consonants of students with hearing impairment in Grade 3. The data were statistically analyzed by using Median, Interquartile Range, The Sign Test for Median: One Sample, The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test.

The research findings were as follows:

1. The writing ability of final consonants with spelling inconsistency with sound in Grade 3 students with hearing impairment through CIPPA MODEL and picture story books was in very good level.
2. The writing ability of final consonants with spelling inconsistency with sound in Grade 3 students with hearing impairment through CIPPA MODEL and picture story books were statistical significance higher.

Keywords: The writing ability of final consonants with spelling inconsistency with sound, The CIPPA MODEL, Picture story books

บทนำ

กลุ่มสาระภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่กำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้คือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองทั้งในด้านความรู้ ภาษาไทย วรรณคดีไทย วรรณกรรมท้องถิ่น และวรรณกรรมปัจจุบัน เพื่อให้บรรลุถึงความสามารถ

ด้านทักษะการใช้ภาษา การสร้างวิธีเรียนรู้ การมีทักษะการจัดการและการดำเนินชีวิต โดยการปฏิสัมพันธ์กับตนเอง เพื่อน สิ่งรอบตัว ชุมชน และสังคม เพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ แผนการสอน ใบความรู้ ใบงาน งานวิจัย [1] ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงจัดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลัก

เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และแก้ปัญหา มุ่งเน้นให้มีการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือข้อกำหนด เกี่ยวกับคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนให้มี มาตรฐาน และพัฒนาทั้งด้านการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดี และวรรณกรรม โดยเฉพาะการเขียนในชั้นประถม ศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนคำ การเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ และสะกดการันต์ ได้ถูกต้อง [2]

การเขียนเป็นทักษะจำเป็นที่ต้องฝึกฝน เพื่อใช้ในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ ของตนเองออกมาเป็นอักษรแทนคำพูดเพื่อให้เกิด ความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งการเรียน การสอนเกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียน ดังนั้น การเขียนจึงเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนวิชาต่างๆ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทน เป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น ซึ่งผดุง อารยะวิญญู [3] กล่าวว่า การใช้ภาษาไทยของนักเรียนมีการเขียน ไม่ถูกต้องซึ่งเป็นปัญหาหนัก โดยการเขียนส่วนมาก เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสะกดคำ เพราะเด็กไม่ได้รับการ ฝึกเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธี และเพียงพอ หากนักเรียนเขียนคำได้ถูกต้อง จะเป็นประโยชน์ต่อ การเรียนวิชาอื่นๆ การเขียนคำที่มีการสะกด อย่างถูกต้องจึงเป็นพื้นฐานที่จำเป็นอย่างยิ่ง [4]

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นนักเรียนกลุ่มหนึ่งที่มีกปัญหาต่างๆ เนื่องจากการสูญเสียการได้ยินเป็นอุปสรรคในการ เรียนรู้ภาษา และทำให้พัฒนาการทางภาษาล่าช้า ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านหรือการเขียน อย่างไรก็ตามนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยินก็สามารถแสดงออกทางภาษาหรือสื่อความ หมายกับนักเรียนปกติได้โดยการใช้ภาษาพูด ภาษามือ และภาษาเขียน แต่การใช้ภาษาเขียนของ เด็กเหล่านี้ยังอยู่ในวงจำกัด โดยที่วิธีการติดต่อสื่อสาร กับผู้อื่นที่สะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางทางการได้ยิน นอกจากการใช้ภาษามือแล้วในการ

สื่อสารจึงเน้นการเขียน ซึ่งเป็นวิธีการที่จะสามารถ ถ่ายทอดความรู้ ความคิดของผู้สื่อสาร โดยผู้สื่อสาร ต้องถ่ายทอดผ่านสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร และเครื่องหมายต่างๆ เป็นการเขียนเช่นเดียวกับ นักเรียนปกติ แต่การเขียนของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินมักจะมีลักษณะของ การสะกดคำผิด และการเขียนประโยคสลับที่ [5] ดังปรากฏในงานวิจัยของไมเคิลบัสท์ (Myklebust) เมื่อปี ค.ศ. 1964 ที่ศึกษาถึงความสามารถ ในการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ ได้ยิน ด้านการเขียนคำ ปริมาณคำ การใช้ชนิดคำ การเขียนประโยค และชนิดของความบกพร่อง ในการใช้ภาษาเขียน พบว่า นักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการได้ยินมีความสามารถในการเขียน คำอย่างจำกัด คำที่เขียนส่วนมากจะเป็นคำนาม และคำกริยา ประโยคที่นักเรียนที่มีความบกพร่อง ทางทางการได้ยินเขียนก็จะเป็นประโยคสั้นๆ ใช้คำ ในแต่ละประโยคน้อย การเขียนคำตกหล่น และการเขียนคำอื่นแทน [6]

รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญภายใต้การทำงานกลุ่ม และการค้นหาคำ ตอบจากบทเรียน เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ที่พัฒนาขึ้น โดยอาศัยแนวคิด 5 แนวคิด ได้แก่ 1) แนวคิด การสร้างสรรค์ความรู้ 2) แนวคิดเรื่องกระบวนการ กลุ่มและการเรียนแบบร่วมมือ 3) แนวคิดเกี่ยวกับ ความพร้อมในการเรียน 4) แนวคิดเกี่ยวกับการ เรียนรู้และกระบวนการ และ 5) แนวคิดเกี่ยวกับการ ถ่ายโยงความรู้ การสอนรูปแบบชิปปานี้ จะช่วย ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ดี เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ได้ผ่านกระบวนการคิด กลั่นกรองโดยผู้เรียนเอง ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ จดจำในสิ่งที่ตนเองเรียนรู้ และสามารถถ่ายโอน การเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นๆ และมีการฝึกฝน

นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย[7]

ในการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนนั้น นิทานเป็นสื่อที่สำคัญอย่างหนึ่ง นิทานยังเป็นสิ่งที่เด็กๆ โปรดปราน เด็กในแต่ละวัยจะมีความชอบนิทานที่แตกต่างกันไปตามช่วงอายุ ซึ่งนิทานจะทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้เร็ว และเสริมสร้างสติปัญญา [8] ในการจัดการเรียนการสอนครูสามารถนำนิทานมาใช้ในการฝึกเขียนของนักเรียนได้ ดังนั้นจะเห็นว่านิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสามารถทางการเขียนของนักเรียน ซึ่งช่วยส่งเสริมการเขียนให้นักเรียนได้สังเกตจนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้เร็ว สื่อบทเรียนนิทานภาพเป็นหนังสือที่มีรูปภาพประกอบกับคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราซึ่งภาพในนิทานสามารถสื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการรับรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่ใช้ทักษะด้านการมองเห็นเป็นสำคัญ และมากที่สุด [9] สิ่งเหล่านี้จะช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่สูญเสียการได้ยินในการที่จะเข้าใจสิ่งของที่จับต้องได้หรือมองเห็นได้

สภาพปัญหาการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินทุกระดับชั้นจะมีลักษณะปัญหาที่คล้ายๆ กัน จากที่กล่าวมาทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน จึงได้นำรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเขียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน แล้วจึงศึกษาว่าหลังจากได้จัดการเรียนรู้ตามแนวทางนี้แล้วความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ว่ามีการพัฒนาขึ้นหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางแก่ครู ผู้ปกครองและผู้ที่ต้องการศึกษาจะได้นำวิธีการดังกล่าวไปใช้ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง โดยใช้การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ระหว่างก่อนและหลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพอยู่ในระดับดี

2. ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพสูงขึ้น

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในการนำรูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพไปใช้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแก่นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง

ที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิร์ต ได้ค่าเฉลี่ยของหูข้างที่ดีกว่าตั้งแต่ 26-89 เดซิเบล ซึ่งได้รับการตรวจวัดโดยนักโสตสัมผัสวิทยา มีใบรับรองความพิการ สามารถอ่านริมฝีปากของครูได้ และไม่มีอาการอื่น ๆ แทรกซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงที่มีสมรรถภาพทางการได้ยินเมื่อทำการวัดด้วยเสียงบริสุทธิ์เป็นเดซิเบล ณ ความถี่ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิร์ต ได้ค่าเฉลี่ยของหูข้างที่ดีกว่าตั้งแต่ 26-89 เดซิเบล ซึ่งได้รับการตรวจวัดโดยนักโสตสัมผัสวิทยา มีใบรับรองความพิการสามารถอ่านริมฝีปากของครูได้ และไม่มีอาการอื่น ๆ แทรกซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของโรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภชในพระราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำนวน 5 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ	
ขั้นตอนการสอน	เนื้อหาและสื่อ
<p>การสอนประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ</p> <p>1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการใช้บัตรภาพพร้อมคำที่มีคำสะกดตรงตามมาตรา มาทบทวนความรู้เดิม และพร้อมที่จะเพิ่มความรู้ใหม่ในเรื่องของตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา</p> <p>2. ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ครูเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา และสื่ออุปกรณ์ในการเรียน โดยการใช้สื่อบทเรียนนิทานภาพ</p> <p>3. ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจกับข้อมูลโดยมีครูเป็นผู้สอน ร่วมกับการใช้สื่อบทเรียนนิทานภาพมาเป็นการเรียน เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา</p> <p>4. ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม นักเรียนรวมกลุ่มเพื่อแบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่นและได้รับความรู้จากผู้อื่นไปพร้อมๆกัน ซึ่งให้นักเรียนเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้กับผู้อื่นดู และตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>5. ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ นักเรียนนำผลงานมาเสนอละช่วยกันสรุปสิ่งที่นำเสนอ ซึ่งจัดระเบียบความรู้โดยการให้นักเรียนจดจำความรู้ และนำความรู้ไปใช้ในการผลิตผลงานต่างๆ เป็นการบันทึกความรู้</p> <p>6. ขั้นการแสดงผลงาน นักเรียนร่วมกันผลิตผลงานโดยการเขียนคำร่วมกับการทำสื่อต่างๆ ออกมาเป็นผลงานเพื่อแสดงให้ผู้อื่นเห็น และเป็นแหล่งความรู้ต่อไปในการเรียนเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา</p> <p>7. ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ นักเรียนฝึกฝนหรือสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้โดยการทำแบบฝึกหัดหลังเรียน</p>	<p>ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มาตราแม่ กก มีพยัญชนะ ข ค ฆ สะกด 2. มาตราแม่ กบ มีพยัญชนะ ป พ ฟ สะกด 3. มาตราแม่ กน มีพยัญชนะ ญ ณ ร ล พ สะกด 4. มาตราแม่ กด มีพยัญชนะ จ ช ฎ ฐ ฑ ฒ ศ ษ ส สะกด <p>สื่อบทเรียนนิทานภาพ สื่อบทเรียนนิทานภาพจำนวน 13 เล่ม คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เรื่องความสุขของหนูแดง ได้แก่ เลข สุข สุข สุข 2. เรื่องเวทมนตร์ใจดี ได้แก่ โรค ภาค เมฆ 3. เรื่องวันว่าง ได้แก่ รูป รูป รูป 4. เรื่องน้ำใจจากเพื่อน ได้แก่ ภาพ ทัก พี่ อาชีพ โทรศัพท์ 5. เรื่องวันเสาร์แสนสนุก ได้แก่ ยีราฟ ทอฟฟี่ กอล์ฟ 6. เรื่องหนูมน้ำใจงาม ได้แก่ ขวัญ เหรียญ คุณ ปลาขาว 7. เรื่องเจ้าเขื่อนน้อย ได้แก่ เขื่อน อาหาร ทหาร 8. เรื่องน้องน้ำตาล ได้แก่ พยาบาล บอล น้ำตาล 9. เรื่องมงกุฏแสนรัก ได้แก่ ตำรวจ ตรวจ พิช มงกุฏ 10. เรื่องอุฐของเรา ได้แก่ อุฐ รถ แพทย์ 11. เรื่องเราต้องไปด้วยกัน ได้แก่ สัตว์ อาทิตย์ สมบัติ 12. เรื่องร่วมแรงร่วมใจ ได้แก่ อากาศ ประเทศ กระดาษ 13. เรื่องความโกรธ ได้แก่ โกรธ อาวุธ จตุรัส สวีตี้

ความสามารถ
ในการเขียนคำ
ที่มีตัวสะกดไม่ตรง
ตามมาตรา

ที่มา: ทิศนา ขัมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 87.

กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์. หน้า 31-35.

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยชนิด One Group Pretest – Posttest Design ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราก่อนการสอน (Pretest) กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อทเรียนิทานภาพ ใช้ระยะเวลาในการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 90 นาที เป็นเวลา 3 สัปดาห์รวมทั้งสิ้น 13 ครั้ง เมื่อเสร็จสิ้นการสอน ได้ทำการทดสอบ ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ไปทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังสอน (Posttest) ซึ่งแบบทดสอบเป็นชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนสอน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Median) The Signed Test for Median: One Sample และ The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Rang: IQR)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราจากการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) สื่อทเรียนิทานภาพ และแบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ผลการวิจัย

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อทเรียนิทานภาพ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อทเรียนิทานภาพ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ก่อนและหลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อทเรียนิทานภาพ

การศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ มีรายละเอียดดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนคะแนน คำมีพยัญฐานและคำพิสัยควอไทล์ ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ระหว่างก่อนและหลังการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ระดับ	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ระดับ	ผลต่าง
1	8	ปรับปรุง	27	ดีมาก	19
2	11	ปรับปรุง	30	ดีมาก	19
3	9	ปรับปรุง	29	ดีมาก	20
4	11	ปรับปรุง	30	ดีมาก	19
5	12	ปรับปรุง	30	ดีมาก	18
Mdn	11	ปรับปรุง	30	ดีมาก	
IQR	3		3		

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ ก่อนการสอนมีคะแนนระหว่าง 8-12 คะแนน คำมีพยัญฐานเท่ากับ 11 และคำพิสัยควอไทล์เท่ากับ 3 มีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราอยู่ในระดับปรับปรุง และหลังการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ นักเรียนมีคะแนนระหว่าง 27-30 คะแนน คะแนนคำมีพยัญฐานเท่ากับ 30 และคำพิสัยควอไทล์เท่ากับ 3 มีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราอยู่ในระดับดีมาก

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่ามัธยฐานที่คำนวณได้ของความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพกับเกณฑ์ระดับดี

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ค่ามัธยฐาน ที่กำหนดไว้ระดับดี	เครื่องหมาย		P - Value
			+	-	
1	27	18 – 20	+	-	1.0000
2	30		+	-	
3	29		+	-	
4	30		+	-	
5	30		+	-	
Mdn	30	≥ 18	5	0	
IQR	3				

จากตาราง 2 แสดงว่า คะแนนมัธยฐานของความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ แตกต่างจากค่ามัธยฐานที่กำหนดไว้ในระดับดี (18-20 คะแนน) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงจัดว่าอยู่ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพอยู่ในระดับดี

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ก่อนและหลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ก่อนและหลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ

คนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		ผลต่างของ คะแนน $D = Y-X$	ลำดับที่ ของความต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย		T
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			+	-	
1	8	27	19	3	+3		0*
2	11	30	19	3	+3		
3	9	29	20	5	+5		
4	11	30	19	3	+3		
5	12	30	18	1	+1		
รวม					T+= 15	T-= 0	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 แสดงว่าความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ว่า ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึงสูงขึ้น หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง ก่อนการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพอยู่ในระดับปรับปรุง และหลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ความสามารถในการเขียนคำ

ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนอยู่ในระดับดี ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากการสอนเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราด้วยการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิด และการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) มีกระบวนการหลายขั้นตอนที่ทำให้ให้นักเรียนได้ฝึกเขียน ช่วยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียน และช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

เนื่องจากการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) เป็นการเรียนที่ให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน และครู สามารถสร้างความรู้และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนมีโอกาสได้รับข้อมูล และประสบการณ์ใหม่ๆ เข้ามา มีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญาของตนในการคิดกลั่นกรองข้อมูลทำความเข้าใจข้อมูลเชื่อมโยงข้อมูลที่เป็นความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมายข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองส่งผลถึงความเข้าใจ และการคงความรู้นั้น ซึ่งกระบวนการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) มีทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน โดยการสร้างหรือกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเรื่องตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อเป็นการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน ทั้งนี้เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน

เพื่อให้นักเรียนทราบถึงเป้าหมายของการเรียน และทำการตรวจสอบความรู้ เพื่อปรับแก้ความรู้เดิมของตนเองให้ถูกต้อง สอดคล้องกับแนวคิดของสุพน บุญชูวงศ์ [10] ที่ว่า การนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการเตรียมนักเรียนให้รู้ว่าการเรียนเรื่องอะไร สามารถนำความรู้ และทักษะที่นักเรียนมีอยู่เดิมมาสัมพันธ์กับบทเรียนที่ครูสอนได้ ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นขั้นที่นักเรียนต้องแสวงหาความรู้ใหม่จากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่ครูเตรียมให้ โดยใช้ประสบการณ์ความรู้เดิมที่มีในชั้นทบทวนความรู้เดิมเชื่อมโยงมายังความรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง ก่อนที่ครูจะเป็นผู้ให้ความรู้ต่างๆ กับนักเรียน ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษา และทำความเข้าใจกับข้อมูลความรู้ที่ครูเตรียมให้ นักเรียนจะต้องสร้างความหมายของข้อมูล และประสบการณ์ใหม่ๆ โดยใช้กระบวนการต่างๆ ด้วยตนเอง เช่น ใช้กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม และสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นขั้นที่นักเรียนอาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตน รวมทั้งขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนแก่ผู้อื่น และได้รับประโยชน์จากความรู้ ความเข้าใจของผู้อื่นไปพร้อมๆ กัน โดยครูเป็นผู้จัดกลุ่มให้นักเรียน กลุ่มละ 3 คน ให้นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน โดยครูให้นักเรียนภายในกลุ่มทำกิจกรรมร่วมกันในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา และให้เพื่อนช่วยตรวจสอบความถูกต้องแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน

ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฉันทน รักแดง [11] ที่ว่า กระบวนการกลุ่มนักเรียนแต่ละคนล้วนมีความสามารถที่แตกต่างกันไป ทั้งนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อน เมื่อใช้กระบวนการกลุ่มนักเรียนที่เก่งจะช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบ รู้จักที่จะแก้ปัญหาร่วมกันระหว่างสมาชิก รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และยอมรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายแตกต่างกันไป จนเกิดเป็นการสร้างความรู้ของตนเองและกลุ่มขึ้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่ จัดสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้นักเรียนจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และสรุปความเข้าใจของนักเรียนร่วมกัน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทิตินา แซมมณี [12] ที่ว่า การจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจเป็นการส่งเสริมการนำความรู้ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรม ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ขั้นที่ 6 การแสดงผลงาน เป็นขั้นที่นักเรียนภายในกลุ่มผลิตผลงานร่วมกัน เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้มากยิ่งขึ้น ช่วยให้นักเรียน ได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนให้ผู้อื่นรับรู้ เป็นการช่วยให้นักเรียนได้ต่อย้ำหรือตรวจสอบความเข้าใจของตน และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ ขั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นขั้นการตรวจสอบความรู้ความสามารถในการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ โดยการทำใบงานแบบฝึก และการตอบคำถามในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอัญชลี สอนหา [13] ที่ว่า ในการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจนเกิดความชำนาญจดจำ เข้าใจในสิ่งที่เรียน ซึ่งส่งผลต่ออารมณ์และความรู้สึกของนักเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้

อย่างมีความหมาย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมากขึ้น

จากที่กล่าวมาการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อทเรียนนิทานภาพ จำนวน 13 ครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนการสอน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการฝึกฝนการเขียนในรูปแบบที่แตกต่างกันไป จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดการจดจำสิ่งที่ได้เรียนรู้ และสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้เป็นอย่างดี

2. ความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง หลังการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อทเรียนนิทานภาพ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนแบบชิปปาเป็นการสอนในรูปแบบที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการริเริ่มของผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างอิสระและเป็นระบบ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการร่วมกิจกรรมในการเขียน อีกทั้งสื่อทเรียนนิทานภาพยังเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนของตนเอง โดยนำสื่อทเรียนนิทานภาพเป็นต้นแบบในการเขียน จึงส่งผลให้หลังการสอนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติดา ชันเชื้อ [14] ที่ทำการศึกษการเปรียบเทียบ เรื่อง มาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบชิปปา (CIPPA MODEL) แตกต่างกับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับชัยญานุช ศรีชุม [15] ที่ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า มีดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เท่ากับ 0.7197

ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.97 และธนัชฐา พัทธรานนท์ [16] ได้ศึกษาความเข้าใจค่านิยมธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์และนิรภัยร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจค่านิยมธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ระดับหูตึง หลังการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ และนิรภัยร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ยืนยงค์ แบ่งกริยา [17] ที่ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมนิทานของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียน จากการใช้นิทานสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น อยู่ในช่วง 49.10 – 57.20 ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มมากขึ้น และเกิดความสนุกสนานมีความสุขในการเรียน

จากผลการวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง มีความสามารถในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้สอนต้องทำความเข้าใจในการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ และสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด
2. ผู้สอนควรให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน ผู้สอนควรพูดด้วยรูปปากที่ชัดเจน มีการแสดงออกทางสีหน้าท่าทางกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยที่ศึกษาความสามารถในการเขียนคำที่ใช้อักษรนำหรือคำควบกล้ำ โดยใช้การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพ
2. ควรมีการวิจัยที่ใช้การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพในระดับชั้นอื่นๆ
3. ควรมีการวิจัยที่ใช้การสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับสื่อบทเรียนนิทานภาพไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- [1] กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- [2] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาพาที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- [3] ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: P.A. Art.
- [4] วรรัตน์ โสมประยูร. (2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- [5] กรมวิชาการ. (2546). *การประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการปีการศึกษาเพื่อคนพิการ*. กรุงเทพฯ: กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- [6] Myklebust, Helmer R. (1964). *The Psychology of Deafness*. New York: Grune and Stratton.
- [7] ทิศนา ขมมณี. (2548). *รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [8] สาวิตรี รุญเจริญ. (2549). นิทานทำให้เด็กฉลาด. ขอนแก่น: วารสารศูนย์บริการวิชาการ. 14(2): 1-5.
- [9] ศรียา นิยมธรรม; และ ประภัสสร นิยมธรรม. (2547). *พัฒนาการทางภาษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [10] เยาวนิศ เต็งไตรรัตน์. (2542). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้วีดิทัศน์นำเข้าสู่บทเรียน*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [11] ฉันทนภักดิ์ รักแดง. (2546). *การศึกษาผลของการสอนซ่อมเสริม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA MODEL)*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [12] ทิศนา ขมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- [13] อัญชลี สอนชา. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- [14] สุชาดา ชันเชื้อ. (2550). *การเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่องมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- [15] ชัญญาณัฐ ศรีชุม. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- [16] ธนิษฐา พักตรานนท์. (2552). ศึกษาความเข้าใจค่านิยมธรรมของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนโดยใช้วีดิทัศน์และนิรนามร่วมกับสื่อ บทเรียนนิทานภาพ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (สาขาการศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [17] ยืนยงค์ แ่งการिया. (2549). ความสามารถในการเขียนภาษาไทยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการ ใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสันกำแพงปลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเชียงราย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงราย : มหาวิทยาลัย ราชภัฏเชียงราย.